

**Στέφος πρὸς Βλάχον ὡς ἐν προπόσει
γὰ τὸ τραπέζι, ποῦ τοῦσαν τόσει.**

Κι' ἐγὼ προπίνω ρυθμικῶς εἰς τὴν ἡμέρα σου, Βλάχε,
λεξικροῦμαι σοφῶ καὶ κατὰ Μπάμπην βράχε.
Εἶσι, ποῦ σ' ἐψάλλα κι' ἐγὼ κι' ἄλλοι πολλοὶ συγχρόνως,
εἶσι, ποῦ σ' ἀπεκάλεσε βουνοῦλα κι' ὁ Σφοδρῶνος.
Εἶσι, ποῦ τόσοι θανατῶνται σὲ λέν καὶ Κάβο-Ντόρο,
εἶσι, ποῦ τῶν βιβλίων σου τρομάζουν τὴν στίβαδα,
κι' με καρότσισι 'σέρχου στὸ σπῆτι σου τὸ δῶρο,
κι' ἔτραμα μὴν πληρώσωμε καὶ γιὰ τὴν κροστοάδα.

Εἶσι, ποῦ μὲς 'στὸ σπῆτι σου γινόταν πασαρία
κι' εἶχε τραπέζι τραντακτὸ μὲς 'στὴν τραπέζια
μ' ἔδωκα, γλυκίσματα, καὶ με σαμπάνη πρώτης,
κι' δὸς του κι' ἔτραγόντινε κερτώσα λογιώτης,
κι' οἱ φίλοι τῆς ἐπιτροπῆς ἐρίχτηκαν σὺν γλάροι
κι' ὁ Μπάμπης γιὰ τὴν ὄρεϊ. Ζητοῦσε καὶ χαχιδάρι.

Εἶσι, ποῦ 'ζήλευα κι' ἐγὼ τὰ ἔδωρα σου νὰ τάχα,
κι' ὁ Μαρσάλης τῆς 'Οδησοῦ
ἀντὶ ρουβλίων καὶ χρυσοῦ
σοῦσαιτ' εὐχῆς μονάχα,
κι' ἂν ἦμον Βλάχος ἦθελα τοὺς τύπους νὰ ζεχάσω
κι' πίσω θὰ τῆς ἔσταλλα χωρὶς κερὸ νὰ χάσω.

Εἶσι, ποῦ ζαναφώρεσε στεφάνη ζηλευτὸ,
κι' ἐμεῖς συζητήσαμε καὶ γιὰ τὸ γεῦμ' αὐτὸ
ποῦ θέσις πρέπει νὰ δοθῆ σὲ κάθε πρώτη κάρα,
'στὸν 'Υπουργό, 'στὸν Πρωτάν, καὶ 'στὸν Λουκὴ τὸν Λάρα,
ὅστις εἶρξε μετὰ σοῦ μ' Ἑγγλέζου φλέγμα κρῦον
σὺν τὸν Τραυλὸ καὶ Τσαρλαμπῆ περὶ πρεσβυτερίων.

Εἶσι, ποῦ συνεώρτασαν κι' ἀσπὸ τῆς πρωτεύουσῃς
τὴν ἑορτὴν τοῦ πνεύματος, τῆς πένας, τῆς φυλλάδας,
καὶ φίλοι τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς καθαρῆς
ἐλειψαν ἐκ τοῦ γεύματος δι' ἔλλειψιν βελλάδας.

'Εβίβα, ποῦ συμφώνησαν οἱ φίλοι τῶν γραμμάτων
καὶ τῶν κλῶν γευμάτων
κάθε δρὸ μῆνης μὲς φορὰ νὰ τρῶν 'στὴν Γκράν-Μπρετάνια,
νὰ πίνουν καὶ σαμπάνια.

'Εγ' ὅμως συμπεριώτερον προτείνω 'στους κυρίους,
τοὺς νέους καὶ τοὺς γέροντας, τοὺς φλογεροὺς καὶ κρύους,
τὴν ἑβδομάδα μὲς φορὰ νὰ γίνεταί γκιουβέτα
'στὸ Κλάιν ἢ 'στὸ Μέτσι.

Μαχίρι καὶ τοὺς ἐκάτ' ἡχοῦμενος νὰ κλείσῃς,
βιβλία νέα καὶ παλὰ νὰ τὰ μωσοπούλησῃς,
καὶ μὲς' ἀπὸ τὸ Μεχικό
νὰ σοῦ ζητοῦν τὸ λεξικό.

Μὰ καὶ 'στους ἄλλους συγγραφεῖς
καὶ τοὺς φοιδοῦς καὶ κατηφεῖς
εὐχομαί τὰ βιβλία των τὰδετα καὶ δεμένα
νὰ τὰ πουλήσωσι ἄλλοι τῶν, ποῦ νὰ μὴ 'βρίσκειτ' ἕνα,
καὶ νὰ μὴ λένε στίχακτὰ
εἰς ἕνα κι' ἄλλο ράρι
πῶς θέλει δέσμο σφικτὰ
ἐκείνος ποῦ τὰ γράφει.

Μακάρ' οἱ φίλοι λόγιοι νὰ φορτωθῶν στεφάνη
καὶ νὰρῶνται συγνότερα νὰ τρῶν 'στὴν Γκράν-Μπρετάνια,
κι' ἐγὼ μ' αὐτοὺς ἀμωσθητῶν τὴν ἀγαθὴν μερίδα
νὰ κάμω τὸ ταχύτερον εἰκοσθετηρίδ.

**Καὶ καμπόδιας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἄγγελιας.**

'Στὸ Λούβερο τὸ περίφημο, 'στὸ Λούβερο τὸ μεγάλο
νὰ πᾶτε ὁχῶς ἄλλο.

Ἄλλους ἀφᾶν ντὲ λὰ πατρί, μακροὶ μεγάλοι κι' ἄλλοι,
βάλτε παράδες 'στὸ πογγί, λίραις 'στὸ πορτοφολί.
Τὴ μακαζὶ περίφημο!... στολὴ τῆς πρωτεύουσῃς...
σὲ γαχαλίεϊ νὰ τὸ ἴδῃς καθὼς καὶ νὰ τ' ἀκούσῃς.
Μέγας ὁ Κανελλόπουλος καὶ ποῦρος Παρισιάνος,
καὶ μάλιστα πολὺτροπος, ἀντάξιος παιῶνος.
Τὴ μποναμάδες πάγκκοι, τὴ πλοῦτος καὶ τὴ χάρις!...
κατάστημα μοναδικὸ
κι' ἀσπὴ καὶ χρυσάκι,

δὲν ζέρει τι νὰ πρωτόδῃς καὶ τι νὰ πρωτοπάρῃς.

'Εκεῖ ποῦ ἂ ἀγοράσῃς καὶ πέρνετα καὶ δῶρα,
κι' ἐμπρός 'στὸ Λούβερο γράγορα... θὰ πάρουν τέλος τῶρα.

'Ο Χήμος κι' ὁ Δροσοῦλας, ζαχαροπλάσται πρώτης,
ἐκεῖ τῶν γλυκισμάτων καθένος θιασώτης.
Νὰ ζαχαροπλαστοῦν ἐξέγον κατὰ πάντα,
'στὸν δρόμον Πατησίων ὑπ' ἀριθμὸν τριάντα.

'Ω Μουσ' ἀηδονόστομα, βοήθησε νὰ ψάλλω
καὶ τὴν Ἀηδονόπουλο, τὸν ράπτει τὸν μεγάλο,
ποῦ νέον οἶκον ἱδρυσεν ἐμποροραπτικῶν,
πκροῖον κι' ἐπαμίλλον τῶν Ἑυρωπαϊκῶν.
Μέγανον πλοῦτον πάγκλον καὶ τέχνης ἀίδιου,
πενήντα τέσσαρ' ἀριθμὸς 'στὸν δρόμον τοῦ Σταδίου,
δύο δὲ κόπτας ἔφερε γιὰ λῶσο πρὸ μεγάλο,
'Ἄγγλο γιὰ τοὺς κυρίους μακ, γιὰ τῆς κυρίας Γάλλο,
γχιτὶ καὶ τμημα κυρίων ἔχρη περικαλλῆς,
ὅπου τσακιστρᾶς εἰς αὐτὸ θὰ ράβωνται πολλαί.
Γλωσσῶν Πανεπιστήμιον παρὸν ντ' ὄνερ θὰ γένῃ,
κάθε νεώτατος συμῆς κορδὸν θὰ πηγαίῃ,
σμάκιν ἐδῶ, μίτρας ἐκεῖ, δὸς κόπτας καὶ δὸς γένῃ,
ἐνας μικτὸς συνδυασμὸς ἐκεῖ θὰ μπεινοβγαίῃ,
μὰ πίστωσις δὲν δίδετα κι' ἐκεῖνος κι' ἐν γένει.
Σπιτ' ἴγγλις; κομπρὲ φρανσῆ;
μουσοῦ, μακτὰμ, νὸ βερσεῖ.

'Στὸν δρόμον τοῦ Σταδίου κι' ἀῶων εἰκοσιτρία,
κατάρτομα καὶ μέγας κι' ὄλος κοκεταρία
οἶκος βασιλικῆς
κι' ἐμποροραπτικῆς

τοῦ ράπτου Γεωργίου τοῦ Παπαϊωάννου,
ποῦ γνῶρισε τὸ γούστο κάθε πρωτεύουσῃνού.
Αὐτὸς δὲν φέρνει κόπτας ἐκ τῆς Ἑυρώπης ζένου,
τὸ κόπτειν καὶ τὸ ράπτειν εἶναι δουλειὰ 'δική του,
κι' εἶχε πελάτας τόσους κατενοουσαμένους
καὶ μὲ τὸ κόψμὸ του καὶ με τῆν ραπτική του.
Καὶ τρέχουν ἐκλεκτοὶ σ' ἐκεῖνον ὁλόνα,
καὶ κόψε με κι' ἐμὲ καὶ ράψε με κι' ἐμένα,
καὶ κάνε με καθαροὶ καὶ δακτυλίδι μέση,
καὶ τρὶς εὐτυχιμένους ἐκείτους ποῦ θὰ πύση
'στὸν Γεωργίῃ τῆς ψαλλίδῃ, 'στὸν Γεωργίῃ τῆν βελόνῃ,
κι' αὐτὴν ὑπερφύοτε καὶ νῦν καὶ 'στὸν αἰῶνα.